

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
SPORZĄDZONA DLA ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
„NOWY SĄCZ 29 ŚRÓDMIEŚCIE”**

ZESPÓŁ AUTORSKI

OPRACOWANIE

mgr inż. Małgorzata GOŁASZEWSKA

KONSULTACJA:

mgr inż. arch. Maria Modzelewska

mgr inż. arch. Katarzyna Salabura

w „Prognozie” wykorzystano opracowanie ekofizjograficzne autorstwa firmy Progeo
AAG Stąporek, P Prokopczuk

NOWY SĄCZ –kwiecień/maj 2014.

Spis treści:

I. PODSTAWA PRAWNA I CEL OPRACOWANIA

II. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

III. INFORMACJE O POWIĄZANIACH ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „NOWY SĄCZ 29 ŚRÓDMIEŚCIE” Z INNYMI DOKUMENTAMI USTANOWIONYMI NA SZCZEBLU LOKALNYM I PONADLOKALNYM

IV. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY - KRYTERIA OCENY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

V. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA I TERENÓW SĄSIEDNICH

/WYBRANE ELEMENTY ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROGNOZY SKUTKÓW PROPONOWANYCH ZMIAN MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA ŚRODOWISKA/

1. Charakterystyka przyrodnicza obszaru – diagnoza stanu istniejącego:

1.1. Położenie w strukturach ekologicznych i chronionych

1.2. Budowa geologiczna, rzeźba terenu i warunki glebowe

1.3. Warunki wodne

1.4. Warunki klimatyczne

1.5. Środowisko biotyczne, konserwatorska ochrona przyrody

1.6. Walory krajobrazu kulturowego i przyrodniczego

2. Ocena wrażliwości i odporności na degradacje

3. Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń

4. Uwarunkowania ekofizjograficzne oraz wnioski do zmiany planu.

VI. ANALIZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO (SYNTEZA)

1. USTALENIA OGÓLNE

1.1. Uwarunkowania wynikające z przepisów prawnych i dokumentów o charakterze obowiązującym.

2. OCENA WPŁYWU REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA - PROPOZYCJE UZUPEŁNIENIA USTALEŃ PROJEKTU PLANU

2.1. Położenie w strukturach przyrodniczych, ewentualne zagrożenia dla funkcjonowania tych struktur, zagrożenie dla środowiska biotycznego.

- 2.2. Ocena ustaleń zmiany projektu planu w zakresie zabezpieczenia warunków dla ochrony środowiska gruntowo – wodnego, ocena skutków zmian w środowisku gruntowo wodnym w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu zmiany planu.
- 2.3. Ocena ustaleń w zakresie stworzenia warunków dla ochrony powietrza, ocena skutków zmian stanu higienicznego atmosfery w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu zmiany planu.
- 2.4. Ocena ustaleń w zakresie zabezpieczenia warunków dla ochrony krajobrazu ocena skutków zmian w krajobrazie w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu zmiany planu.
- 2.5. Prognoza wpływu realizacji ustaleń zmiany planu na klimat akustyczny rejonu opracowania
- 2.6. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zdrowie i warunki życia ludzi.
- 2.7. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000.
- 2.8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko w wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany planu
3. OCENA ZMIAN W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA „NOWY SĄCZ 29 ŚRÓDMIEŚCIE”
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI ZMIANY PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH WYKONYWANIA
5. PODSUMOWANIE

Załączniki:

1. Projekt Uchwały Rady Miejskiej Nowy Sącz z ustaleniami projektu planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29” - Śródmieście"
2. Załącznik graficzny do prognozy.

I. PODSTAWA PRAWNA I CEL OPRACOWANIA.

Niniejszą prognozę sporządzono w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27. 03. 2003 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.) oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Celem prognozy jest przedstawienie i ocenienie skutków, jakie wyniknąć mogą dla środowiska po zatwierdzeniu ustaleń proponowanych w projekcie planu. Identyfikacja tych skutków i ewentualnych konfliktów ekologicznych winna stanowić materiał pomocny w procesie podejmowania uchwały o zatwierdzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Samorządy tworząc miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stają często przed wyborem wykluczających się rozwiązań wynikających ze sprzecznych interesów, a to:

- presji na tworzenie możliwości inwestowania dla zapewnienia rozwoju gospodarczego i potrzeb mieszkaniowych;
- presji na swobodne dysponowanie własnością poszczególnych osób i instytucji;
- żądań zapewnienia korzystnych warunków życia (uwarunkowanych dobrą jakością środowiska);
- konieczności uwzględnienia interesów ponadlokalnych (np. zapisanych w zadaniach rządowych, wynikających z przypisanych danemu obszarowi funkcji ponadlokalnych, itp.);
- zapewnienia warunków dla prawidłowego funkcjonowania przyrody tak w interesie obecnego pokolenia jak i następnych pokoleń.

Prognoza nie rozważa ekonomicznych, czy kreatywnych dla rozwoju gospodarczego aspektów realizacji ustaleń planu, a jedynie przedstawia samorządom pod rozwagę prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze i komfort życia mieszkańców – w celu tworzenia i

akceptowania planów, które jak najmniejszymi kosztami środowiskowymi pozwalają na realizację celów mieszkańców.

II. PRZEDMIOT OPRACOWANIA.

Przedmiotem opracowania jest „Prognoza oddziaływania na środowisko”, wykonana dla zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29 - Śródmieście”, sporządzonej przez Biuro Urbanistyczne Maria Modzelewska pod kierunkiem mgr inż. arch. Marii Modzelewskiej i mgr inż. arch. Katarzyny Salabury.

Teren objęty planem „Nowy Sącz – 29 Śródmieście” położony jest w centralnej części miasta Nowy Sącz. Teren opracowania jest intensywnie zainwestowany i obecnie pełni głównie funkcję mieszkaniową i usługową.

Analizowany obszar objęty jest miejskim systemem wodociągowym i kanalizacyjnym.

Na całym obszarze opracowania dostępny jest gaz i energia elektryczna.

Gospodarka cieplna na terenach budownictwa jednorodzinnego oparta jest na indywidualnych kotłowniach.

Odpady odbierane są przez miejskie służby oczyszczania miasta i składowane na miejskim wysypisku.

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dostosowanie dokumentu planu do obowiązujących unormowań prawnych, stworzenie warunków dla porządkowania funkcjonalnego obszaru. Generalnie, projekt planu utrzymuje istniejącą zabudowę, proponując w bardzo niewielkim zakresie jej uzupełnienie. W minimalnym stopniu, poszerza się tereny inwestycyjne w stosunku do tych określonych w dotychczas obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu utrzymuje podział na **cztery strefy funkcjonalne** o zróżnicowanych cechach fizjonomicznych, wartościach kulturowych i dotychczasowej ugruntowanej funkcji danego terenu. Na bazie tego podziału, kreowany jest rozwój w poszczególnych strefach stosownymi ustaleniami projektu planu .

Wyróżnia się zatem następujące strefy:

- „przyrodniczą” - obejmującą rzeki z obudową biologiczną, pełniącą funkcje ekologiczne, rekreacyjne i krajobrazowe, oznaczoną w tekście i na rysunku planu symbolem „A”;
- „centrum” - położoną w strefie ochrony konserwatorskiej zespołu staromiejskiego, obejmującą reprezentacyjny obszar miasta, koncentrującą usługi publiczne (dawne miasto lokacyjne i jego otulina do ul. Mickiewicza), oznaczoną w tekście i na rysunku planu symbolem „B”;
- „śródmiejską” - położoną w strefie ochrony konserwatorskiej zespołu staromiejskiego, o dużym udziale usług publicznych i komercyjnych, oznaczoną symbolem „C”;
- „współczesną” - o przewadze funkcji mieszkaniowej, obejmującą obszar poza strefami „A”, „B” i „C”, oznaczoną symbolem „D”.

Dla wszystkich stref funkcjonalnych, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Nowy Sącz 29 - Śródmieście" zakłada między innymi:

- obowiązek uwzględnienia rygorów wynikających z położenia w Południowomałopolskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, zgodnie z Uchwałą nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 (w niewielkiej części terenu określonej na rysunku planu);
- obowiązek ochrony pomników przyrody:
 - dąb w ogrodzie plebanii Kościoła Ewangelickiego przy ul. Pijarskiej 21;
 - dąb na podwórzu I-go Liceum Ogólnokształcącego;
 - lipa drobnolistna w zespole parkowym SS Niepokalanek;
 - klon przy Alei Wolności, obok budynku WO i Liceum Medycznego;
 - wiąz przy ul. Gwardyjskiej;
 - dąb na terenie Plant Miejskich;
 - dąb w centralnej części Placu Kolegiackiego Bazyliki św. Małgorzaty;
 - dąb przy ul. Jagiellońskiej 49;
- obowiązek ochrony założeń zieleni: parków miejskich, skwerów, alei, szpalerów drzew;
- obowiązek ochrony korytarzy ekologicznych związanych z rzekami Dunajec i Kamienica, w tym projektowanego w ramach systemu NATURA 2000 korytarza ekologicznego związanego z rzeką Dunajec, przez zapisanie obowiązku ochrony i

uzupełnienia stref ekologicznych cieków wodnych (wskazane jest zasadzenie roślinności o składzie gatunkowym zgodnie z siedliskiem), oraz zakaz zabudowy terenu;

- określa rygory mające na celu ochronę środowiska gruntowo-wodnego w uwagi na położenie obszaru opracowania w strefie zasilania zbiornika wód podziemnych poziomu czwartorzędowego GZWP nr 437 (zgodnie z opracowaną przez Krakowskie Przedsiębiorstwo Geologiczne w 1997 r. Dokumentacją hydrologiczną zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych z utworów czwartorzędowych obrębu kotliny Sądeckiej, jak również zgodnie z opracowaniem prof. A.Kleczkowskiego);
- w dużym stopniu ogranicza realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych. wyklucza realizację przedsięwzięć zawsze mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- ustala dopuszczalne poziomy hałasu (w oparciu o przepisy odrębne) dla terenów chronionych, w tym zakresie:
 - w strefie ochrony sanitarnej 50 m i 150 m od cmentarza oznaczonego symbolem C 79 ZC obowiązują zasady zagospodarowania terenu ustalone przepisami odrębnymi;
 - w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczonego na podstawie strefy wezbrania powodziowego Q 3,33% określonej w „Studium określające granice obszarów zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni dolnego Dunajca od ujścia Popradu” sporządzonym przez Dyrektora RZGW w Krakowie obowiązują zakazy, nakazy ograniczenia i dopuszczenia określone w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią. Obowiązuje również stosowanie rozwiązań konstrukcyjno-technicznych obiektów budowlanych z uwzględnieniem rzędnej wody Q1% dla terenów położonych między liniami zalewów wodą Q 1% a Q3,33%;
- obowiązek usuwania i unieszkodliwiania odpadów zgodnie z miejskim planem gospodarki odpadami, oraz regulaminem utrzymania czystości na terenie miasta;

- możliwość rozbudowy, przebudowy i modernizacji istniejących i budowę nowych sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej w sposób zapewniający dostęp do nich ich użytkownikom;
- ogrzewanie obiektów indywidualne lub grupowe z wykluczeniem paliw stałych wysokoemisyjnych jako czynnika grzewczego;
- zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej;
- obowiązek oczyszczania wód opadowych z parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- obowiązek odprowadzenia ścieków do miejskiego systemu oczyszczania. Dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie unieszkodliwiania ścieków na terenach pozbawionych dostępu do kanalizacji miejskiej jako rozwiązanie tymczasowe do czasu realizacji kanalizacji;
- zakaz realizacji: nowych obiektów produkcyjnych; otwartych placów składowych; hurtowni za wyjątkiem strefy „D”, w której dopuszcza się realizację hurtowni, jeśli tak wynika z treści ustaleń dla określonego terenu.

Ponadto projekt zmiany planu zapisuje szczegółowe **warunki w zakresie kształtowania architektury**, uwzględniając **wytyczne w zakresie konserwatorskiej ochrony zabytków**, określając w szczególności: dopuszczalne gabaryty, wysokość, kolorystykę, kształt dachów, możliwości i warunki rozbudowy, przebudowy, remontów poszczególnych obiektów, itp. Projekt planu zakłada pewne działania zmierzające do porządkowania i estetyzacji określając między innymi szczegółowe warunki realizacji elementów informacji wizualnej.

III. INFORMACJE O POWIĄZANIU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „NOWY SĄCZ 29 ŚRÓDMIEŚCIE” Z INNYMI DOKUMENTAMI USTANOWIONYMI NA SZCZEBLU LOKALNYM I PONADLOKALNYM

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29 śródmieście” jest spójna ze:

- Strategią Rozwoju Nowego Sącza 2020 przyjętą uchwałą nr XXXIII/443/2008 Rady Miasta Nowego Sącza z dnia 17 grudnia 2008 r.;
- Programem ochrony środowiska dla Miasta Nowego Sącza na lata 2017-2020 uchwalonym Uchwałą nr LXIII/586/2014 z dnia 18 lutego 2014;
- Programem Ochrony Środowiska Województwa Małopolskiego na lata 2007-2014 przyjętym uchwałą XI/133/07 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 24 września 2007 r.;
- Planem Gospodarki Odpadami Województwa Małopolskiego przyjętym uchwałą XXV/397/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 2 lipca 2012;
- Strategią Rozwoju Województwa Małopolskiego na lata 2011-2020 przyjętą uchwałą Zarządu Sejmiku Województwa Małopolskiego;
- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa małopolskiego przyjętym uchwałą Nr XV/174/03 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 22 grudnia 2003 r.

Dokumentem, którego ustalenia są najbardziej wiążące dla zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest **„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego** miasta Nowego Sącza” (przyjęte uchwałą Nr XXX/385/2008 Rady Miasta Nowego Sącza z dnia 9 września 2008 r.) oraz jego zmiana przyjęta uchwałą Nr XIV/133/2011 Rady Miasta Nowego Sącza z dnia 6 września 2011 r.

W obowiązującym „Studium ...” obszar objęty planem przewidziany jest do przekształceń mających głównie na celu poprawę ładu przestrzennego w obrębie zabytkowego układu staromiejskiego i śródmieścia. Dopuszcza się tu rozwój realizowany poprzez uzupełnienia zabudowy przy sanacji istniejącej zabytkowej

zabudowy. "Studium" dla tego obszaru nakłada obowiązek opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

IV. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY - KRYTERIA OCENY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Kierując się zasadami sporządzania prognoz określonymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r.Nr 199, poz. 1227) - analizowano wpływ i ewentualne skutki realizacji poszczególnych ustaleń planu na funkcjonowanie struktur przyrodniczych i poszczególnych elementów środowiska takich jak: wody powierzchniowe, podziemne, powierzchnię ziemi, krajobraz, zdrowie ludzi, świat roślinny, zwierzęcy - we wzajemnym powiązaniu tych elementów środowiska. Oceniano również wpływ zagospodarowania terenu na istniejące formy ochrony przyrody, w tym obszary NATURA 2000.

W analizie oceny skutków projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko, brano pod uwagę jego wartość przyrodniczą, jak również odporność środowiska na degradację.

Analiza oceny skutków realizacji ustaleń planu na środowisko nie ograniczała się wyłącznie do obszaru obejmującego ustalenia planu, ale wykraczała poza jego granice stosownie do przedmiotu analizy, a w konsekwencji wynikającego z niej przewidywanego zasięgu oddziaływania.

W prognozie analizowano zapisy ustaleń zmiany planu w aspekcie skuteczności zabezpieczenia warunków dla ochrony środowiska. Ocenie poddawana jest zarówno trafność zabezpieczeń infrastrukturalnych, jak i inne ustalenia obligujące do działań pozainfrastrukturalnych jak zabezpieczenie stref ekotonowych, ograniczenia architektoniczno -urbanistyczne służące ochronie krajobrazu, itp.

Dokument „Prognozy” zawiera informacje o uwarunkowaniach wynikających z przepisów prawnych (w tym prawa lokalnego) oraz innych dokumentów o charakterze obowiązującym na terenie opracowania, w szczególności tych

wynikających ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”, publikowanej sieci powiązań ekologicznych EKONET, NATURA 2000, programów ochrony środowiska itp. W prognozie przedstawia się ocenę rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych w kontekście w/w dokumentów oraz uwarunkowań ekofizjograficznych.

W prognozie uwzględnia się również skutki dotychczasowego zagospodarowania terenu.

Zakres problemów omawianych w prognozie dostosowano do rodzaju zagospodarowania i specyfiki działalności projektowanej na terenie będącym przedmiotem opracowania oraz terenach sąsiednich.

Prognozę opracowywano jednocześnie z projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wychodząc z założenia, że **skuteczne działanie na rzecz ochrony środowiska może być realizowane wyłącznie przez stworzenie instrumentów prawnych**, stanowiących podstawę do ich egzekwowania, Autor prognozy koncentrował się na wynegocjowaniu z zespołem projektowym m.p.z.p. (w trakcie przygotowywania zmiany planu) stosownych ustaleń i zapisaniu ich w dokumencie planu. Funkcjonują one wtedy jako prawo lokalne, wiążące dla poszczególnych podmiotów gospodarujących na obszarze objętym planem. Sama prognoza nie jest na tyle silnie umocowana prawnie, by stanowiła skuteczne narzędzie ochrony środowiska w praktyce. Wnioski z niej wynikające stanowią de facto opis nie wynegocjowanych ustaleń służących ochronie środowiska oraz nieuchronnych skutków dla środowiska wynikających z realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

V. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA I TERENÓW SĄSIEDNICH /WYBRANE ELEMENTY ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROGNOZY SKUTKÓW PROPONOWANYCH ZMIAN MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA ŚRODOWISKA.

Niniejszą charakterystykę sporządzono w oparciu o "Opracowanie ekofizjograficzne" do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mgr inż. Piotra Prokopczuka (październik 2003).

1. Charakterystyka przyrodnicza obszaru – diagnoza stanu istniejącego

1.1. Położenie w strukturach ekologicznych i chronionych

Kotlina Sądecka w której położony jest obszar opracowania znajduje się w geobotanicznym okręgu Beskidy, podokręgu Beskid Sądecki. Z uwagi na swoje specyficzne położenie w Karpatach Zachodnich, **znalazła się pomiędzy ważnymi ogniwami ekologicznymi, wyznaczonymi krajową siecią ekologiczną ECONET.** Od południa Kotlina sąsiaduje ze szczególnie istotnym dla prawidłowego funkcjonowania karpackich struktur ekologicznych biocentrum rangi międzynarodowej (43 M – Obszar Beskidu Sądeckiego), charakteryzującym się wysokimi wartościami biotycznymi środowiska.

Rejon pogórzy, otaczających Kotlinę od północy, pełni rolę obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. Szeroką doliną Dunajca oraz doliną rzeki Kamienicy biegną główne korytarze ekologiczne, posiadające według sieci ekologicznej ECONET rangę międzynarodową. Korytarze takie są podstawowymi ogniwami warunkującymi prawidłowe funkcjonowanie całej, złożonej struktury ekologicznej Karpat. Stanowią one naturalne ciągi przyrodnicze o przebiegu północ-południe oraz wodno – dolinową drogę migracji roślin i zwierząt.

Węzłowe obszary przyrodnicze Beskidu Sądeckiego powiązane są korytarzami ekologicznymi poprzez Kotlinę Sądecką.

W obszarze objętym planem **lokalne ciągi migracyjne**, uległy w dużym stopniu zniszczeniu, lub znacznemu osłabieniu, z uwagi na istniejące zainwestowanie.

Obszar opracowania położony jest poza Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych – czwartorzędowych - GZWP nr 437 (według Dokumentacji

hydrologicznej zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych z utworów czwartorzędowych obrębu kotliny Sądeckiej opracowanej przez Krakowskie Przedsiębiorstwo Geologiczne w 1997 r.), natomiast znajduje się on w całości w **strefie zasilania zbiornika**. Wg opracowania prof. Kleczkowskiego Wody GZWP związane są z czwartorzędowymi osadami aluwialnymi typu: piaski, żwiry, gliny i wymagają szczególnej ochrony zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Warunkami zapewniającymi tę ochronę są ścisły reżim sanitarny oraz racjonalne zczyerpywanie złoża w dostosowaniu do stopnia jego odnawialności. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne GZWP Nr 437 wynoszą ok. 37 tys. m/dobę. Istnieje więc hydrologiczna pomiędzy wodami czwartorzędowymi, a wodami w utworach fliszowych, stanowiących podłoże geologiczne całego obszaru objętego planem.

W obszarze objętym planem lokalne powiązania ekologiczne, uległy w znacznym stopniu zniszczeniu, z uwagi na istniejące zainwestowanie. Jedynymi funkcjonującymi są korytarze ekologiczne związane z rzekami Dunajec i Kamienica.

Niewielka część obszaru planu związana z rzeką Dunajec objęta jest rygorami wynikającymi z położenia w Południowomałopolskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, utworzonego z mocy Uchwały nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012

1.2. Budowa geologiczna, rzeźba terenu i warunki glebowe.

Budowa geologiczna.

Śródmieście Nowego Sącza położone jest w obrębie największej jednostki tektonicznej Karpat Zewnętrznych - płaszczowiny magurskiej, w jej strefie facjalnej zwanej raczańską. Zbudowana jest ona ze skał osadowych wieku kredowego i paleogeńskiego składających się z naprzemianległych piaskowców i łupków - typowych utworów fliszowych. Na omawianym terenie w podłożu występują piaskowce mikowe i łupki warstw magurskich wieku eoceńskiego. Występowanie podłoża skalnego piaskowcowo łupkowego można zaobserwować w korycie Kamienicy w rejonie mostu drogowego w ciągu ul. Lwowskiej.

W obrębie Kotliny Sądeckiej skały fliszowe przykryte są lokalnie piaszczysto-ilastymi utworami miocenu morskiego. Występuje on w postaci płatów o różnej miąższości miejscami do ponad 100 m. W południowej części omawianego terenu w podłożu występują mułki, piaski i lignity warstw biegonickich. Utwory mioceńskie występują na głębokości ponad 10,0 m ppt.

Utwory trzeciorzędowe głębszego podłoża przykryte są czwartorzędem wykształconym w Śródmieściu w postaci kompleksu otoczków, żwirów, piasków i pospólek przykrytych warstwą utworów gliniastych, będących typowymi utworami akumulacji rzecznej i rzeczno-lodowcowej. Pochodzą one ze lodowacenia środkowo i północnopolskiego oraz z holocenu.

Miąższość utworów żwirowo - piaszczystych wynosi od kilku do kilkunastu metrów.

Rzeźba terenu.

Obszar opracowania położony jest w obrębie terasy nadzalewowej niskiej i średniej rzeki Dunajec i Kamienica. Wschodnia i północna część terenu opracowania położona jest w obrębie terasy nadzalewowej wyniesionej na 3-6m nad średni stan wody w Kamienicy i Dunajcu i posiada rzędną od ok. 280 m n.p.m. w rejonie budynków produkcyjno – administracyjnych firmy „Koral” do ok. 295,0 m n.p.m w rejonie kościoła na oś. Milenium. Pozostała część terenu opracowania położona jest w obrębie terasy średniej wyniesionej na ok. 6,0 – 20 m nad średni stan wody w rzekach Dunajec i Kamienica. Rzędne terenu wahają się do ok. 292,0 m n.p.m. w rejonie zamku, do ok. 307,5 m n.p.m. w rejonie dworca kolejowego. Na granicy terasy nadzalewowej i terasy średniej, zarówno od strony koryta rzeki Dunajec jak i Kamienicy występuje skarpa wysokości od kilku do kilkunastu metrów, tzw. „skarpa miejska”. Cały teren nachylony jest generalnie w kierunku północnym, tj. w kierunku połączenia się koryt rzek Kamienica i Dunajec.

Gleby.

Skład mechaniczny i właściwości wodne gleb są ściśle związane z budową geologiczną, rzeźbą terenu i klimatem. Na obszarze opracowania przeważającymi glebami są mady zaliczane do klas bonitacyjnych II, III, i IV. Ich odczyn zbliżony jest

do obojętnego, o pH od 5,2 do 7,8. Wszystkie gleby są wyłączone z użytkowania rolniczego.

1.3.Warunki wodne.

Wody powierzchniowe.

Pod względem hydrograficznym teren opracowania położony jest w zlewni III-go rzędu rzeki Kamienica Nawojowska oraz w zlewni II-go rzędu Dunajca.

Rzeka Kamienica Nawojowska płynie wzdłuż północno - wschodniej granicy opracowania, natomiast rzeka Dunajec w rejonie zabudowań firmy „Koral” stanowi zachodnią granicę terenu opracowania, a następnie oddala się od granicy na odległość ok.1,3 km.

Rzeka Kamienica jest obudowana groblami, natomiast rzeka Dunajec jest częściowo obudowana wałami przeciwpowodziowymi. Jedynie fragment północno-zachodni położony między ujściem Żeglarki, a mostem drogowym nie jest obwałowany.

Rzeki zasilane są z opadów, z topnienia pokrywy śnieżnej i z drenażu wód podziemnych. Przeważa zasilanie powierzchniowe, udział zasilania podziemnego jest mniejszy, co spowodowane jest znacznymi spadkami terenu, słabą wodonością podłoża fliszowego i nieregularnym zasilaniem z opadów. Dla Karpat charakterystyczny jest typ szybkiego krążenia wody. Średni odpływ całkowity waha się 10 - do 30 l/s. Reżim hydrologiczny rzeki Dunajec i Kamienica jest ściśle związany z warunkami klimatycznymi. Maksima notuje się najczęściej w okresie letnim (gdzie przyczyną są głównie opady o charakterze nawałnym) oraz w okresie wiosennym (roztopy). Przepływy minimalne notuje się w okresie jesienno – zimowym (zmniejszona ilość opadów oraz zwiększenie naturalnej retencji w postaci pokrywy śnieżnej). Na Dunajcu z powodu późniejszych roztopów w Tatrach wysoki odpływ utrzymuje się aż do letniego okresu zwiększonych opadów. Najwyższy przepływ Dunajca, pomierzony na punkcie wodowskazowym w Nowym Sączu wynosi 405 m³/s, przepływ średnioroczny wynosi 3,63 m³/s, a przepływ najniższy wynosi 6 m³/s. Wybudowanie zbiornika w Czorsztynie spowodowało wyrównanie przepływów, a co za tym idzie zmniejszenie zagrożenia powodziowego oraz podniesienie przepływów

niżówkowych. Najwyższy przepływ Kamienicy, pomierzony na punkcie wodowskazowym w Nowym Sączu wynosi 3300 m³/s, przepływ średnioroczny wynosi 63 m³/s, a przepływ najniższy wynosi 0,27 m³/s.

Przez teren opracowania przepływał w przeszłości niewielki dopływ Kamienicy, potok Łącznik. Jego koryto zostało przełożone i w większości zasypane. Fragment koryta potoku zachował się jedynie między ul. Rejtana, a ul. Kilińskiego.

W rejonie ul. Kilińskiego i ul. Stolarskiej zachowały się niewielkie fragmenty koryta potoku Młynówka.

Wody podziemne

Warunki hydrogeologiczne terenu są ściśle związane z jego budową geologiczną. W związku z położeniem terenu opracowania w całości w obrębie kotliny Sądeckiej obszar odznacza się znaczną zasobnością w wody podziemne.

Na terenie opracowania występują dwa horyzonty wodonośne wód podziemnych, głęboki trzeciorzędowy i płytki czwartorzędowy.

Wody horyzontu trzeciorzędowego zawarte są w szczelinach spękań piaskowców i łupków fliszowych podłoża skalnego oraz w obrębie piaszczystych utworów mioceńskich. W utworach fliszowych ilość jej uzależniona jest od ilości i wielkości szczelin piaskowca kontaktujących się ze sobą i jego porowatości. Warstwy łupkowe są praktycznie bezwodne.

W obrębie utworów mioceńskich wody gruntowe nie stanowią ciągłego poziomu wodonośnego i ich występowanie związane jest z występowaniem warstw czy soczewek utworów piaszczystych.

Wody horyzontu trzeciorzędowego występują na głębokości przekraczającej 20 m.

Woda gruntowa horyzontu czwartorzędowego w obrębie terasie niskiej Dunajca i Kamienicy, posiada swobodne zwierciadło i zawarta jest w przepuszczalnych utworach kamienisto – żwirowych. Woda gruntowa tego horyzontu pozostaje w związku hydraulicznym z wodami w Dunajcu i Kamienicy i głębokość zwierciadła uzależniona jest od stanu wody w omawianych rzekach. Na terenie opracowania znajduje się ono na głębokości ok. 3,0 – 5,0 m ppt.

Woda gruntowa horyzontu czwartorzędowego na obszarze terasy średniej posiada również swobodne zwierciadło i zawarta jest w przepuszczalnych utworach kamienisto - żwirowych. Położenie jego uzależnione jest w mniejszym stopniu od stanu wody w rzekach. Znajduje się ono na głębokości ok. 6,5 – 10 m ppt.

Na podstawie opracowania: Ocena jakości, zagrożenia i zanieczyszczenia wód podziemnych woj. nowosądeckiego – P.G. Kraków 1992, wody horyzontu czwartorzędowego zaliczono do rejonu I-A, gdzie miąższość warstwy wodonośnej wynosi 2-5m, a przeciętna wydajność warstwy wodonośnej wynosi 2 – 5 m³/h.

1.4. Warunki klimatyczne

Omawiany teren położony jest w obrębie Kotliny Sądeckiej należącej do klimatycznej dzielnicy podkarpackiej, w obrębie pietra klimatycznego umiarkowanie ciepłego w typie II o 200 –210 dniach okresu wegetacyjnego. Klimat terenu formuje się pod wpływem wyżów i niżów barycznych napływających tu przeważnie z zachodu. W 65% przypadków, w ciągu roku, napływa tu powietrze polarno – morskie. W zimie przynosi ono ocieplenie oraz zwiększanie zachmurzenia i opady. W lecie napływa jako powietrze chłodne i daje na ogół duże zachmurzenie. W 20 –30% przypadków w ciągu roku nad teren kotliny napływa powietrze polarno – kontynentalne. W lecie jest ono ciepłe, a w zimie chłodne. W jesieni i zimie powstają w tych masach powietrza silne inwersje temperatury z typowymi dla nich zamgleniami w dolinach.

Ze względu na orografię terenu, charakterystyczne dla tej strefy klimatycznej kierunki wiatrów są modyfikowane układem dolin i pasm górskich. **Dominują wiatry wiejące przez dolinę Dunajca i Kamienicy. Dlatego też najczęstszymi są wiatry południowe (tzw. wiatry ryterskie) oraz wiatry północne** Obszar opracowania należy do **słabo przewietrzanych gdzie 53,7% roku stanowią cisze, a pozostałych dniach roku dominują wiatry słabe nie przekraczające 1 – 5 m/sek.** Wysoka częstotliwość występowania cisz jest zjawiskiem niekorzystnym, gdyż znacznie obniża przewietrzalność terenu, sprzyja koncentracji zanieczyszczeń atmosferycznych, zwiększa ilość dni z mgłą. Przepływ powietrza osłabia dodatkowa miejska zabudowa.

Średnia roczna temperatura wynosi około 7,5°C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec z temperaturą około 18,0°C, a najchłodniejszym styczeń i luty ze średnią temperaturą około –7,0°C.

Generalnie, korzystniejsze warunki klimatyczne występują w obrębie terasy średniej, a mniej korzystne w obrębie terasy niskiej i zalewowej.

W rejonie obszaru objętego opracowaniem średnia roczna suma opadów wynosi około 750 mm. Jest to wielkość gwarantująca dostateczne uwilgocenie terenu. Rozkład średnich miesięcznych sum opadów jest nierównomierny - z minimum w styczniu a maximum w lipcu.

1.5. Środowisko biotyczne, konserwatorska ochrona przyrody.

Wskutek intensywnej działalności człowieka, brak jest na przeważającej części charakteryzowanego terenu roślinności naturalnej. Niewielka jest generalnie powierzchnia terenów zielonych w stosunku do obszaru zainwestowanego. Występującą zieleń można podzielić z uwagi na funkcję na osiem kategorii:

- zieleń przyrzeczna, ekologiczna – obudowa biologiczna Dunajca i Kamienicy,
- skarpa miejska od strony koryta Dunajca i Kamienicy,
- parki (Planty),
- małe parki przy obiektach,
- cmentarze i miejsca pamięci narodowej,
- szpalery, aleje
- skwery,
- ogrody przydomowe.

Na terenach tych występują liczne stare drzewa różnych gatunków, zadrzewienia i zakrzaczenia oraz klomby i trawniki.

Poszczególne tereny są istotnym elementem krajobrazu kulturowego spełniając jednocześnie funkcję od krajobrazowej przez rekreacyjno – wypoczynkową do stabilizującej grunty i przeciwozyjnej.

W związku z prawie całkowitym zainwestowaniem terenu, świat zwierząt nie jest licznie reprezentowany. Z korytem rzeki Kamienicy i Dunajec związane jest

występowanie licznych gatunków ryb słodkowodnych i płazów. Wzdłuż koryt rzek, w obrębie parków oraz w obrębie skarpy występują głównie ptaki i owady.

Ochroną prawną na terenie miasta objęte są zabytkowe założenia zieleni: planty miejskie, stary cmentarz, ogród klasztorny w zespole SS Niepokalanek. Cennym, z punktu widzenia przyrodniczego, jest obecność na terenie objętym planem **drzew – pomników przyrody**:

- dąb w ogrodzie plebanii Kościoła Ewangelickiego przy ul. Pijarskiej 21;
- dąb na podwórzu I-go Liceum Ogólnokształcącego;
- lipa drobnolistna w zespole parkowym SS Niepokalanek;
- topola czarna w zadrzewieniu parkowym SS Niepokalanek;
- klon przy Alei Wolności, obok budynku WO i Liceum Medycznego;
- wiąz przy ul. Gwardyjskiej;
- dąb na terenie Plant Miejskich;
- dąb w centralnej części Placu Kolegiackiego Bazyliki św. Małgorzaty;
- dąb przy ul. Jagiellońskiej 49.

1.6. Walory krajobrazu kulturowego i przyrodniczego

Teren opracowania posiada wysokie i bardzo wysokie walory krajobrazowe. Jest silnie nasycony elementami kulturowymi o dużej wartości. Na krajobraz kulturowy miasta składają się zespoły i obiekty reprezentujące niemal wszystkie okresy jego historycznego rozwoju powiązane ze sobą funkcjonalnie i przestrzennie. Zespół staromiejski dominuje w przestrzeni miasta swoją sylwetą, koncentruje usługi publiczne, co wpływa na to, że trwale pełni rolę reprezentacyjnego centrum, posiada wysoki walor zobowiązujący do jego ochrony. Zespół staromiejski jest mocno eksponowany w krajobrazie od strony doliny Dunajca i Kamienicy.

Na prawie całym terenie opracowania występują liczne zespoły i obiekty objęte konserwatorską ochroną zabytków poprzez ujęcie w rejestrze zabytków. Większość z nich znajduje się w obrębie zespołu staromiejskiego. Na terenie miasta znajduje się znaczna ilość zabytków stanowiących dobra kultury narodowej nie ujęte w rejestrze, a które wymagają ochrony.

Nowy Sącz jest miastem o złożonej strukturze funkcjonalno - przestrzennej, na którą składają się wykształcone w różnych okresach historycznych zespoły fizjonomicznie jednorodne. Zachowały one w dużym stopniu elementy kompozycji urbanistycznej, formy architektoniczne charakterystyczne dla epok, w których powstały.

Miasto rozwinęło się na bazie zespołu średniowiecznego, lokowanego w 1292 r. i od powstania stanowi założenie wyposażone w obiekty i urządzenia infrastruktury społecznej zapewniające samodzielność funkcjonalną. W miarę upływu czasu zespół staromiejski zyskiwał nową formę na skutek doposażania go w obiekty publiczne oraz wymianę substancji budowlanej wg aktualnych trendów w architekturze. Formami architektonicznymi przeważającymi dziś na terenie Starego Miasta są rozwiązania reprezentujące style z XIX i pocz. XX w., w wielu jednak przypadkach obiekty zachowały fragmenty wcześniejszej zabudowy. Niezmiennym pozostał plan miasta bazujący na układzie średniowiecznym, z rynkiem w centrum, wychodzącymi z niego ulicami i podziałem na kwartały i działki. Zespół lokacyjny zamykał się obrębem terenu wyznaczonego średniowiecznymi umocnieniami obronnymi, dziś zachowanymi śladowo w formie odcinków murów obronnych, wałów i przebiegu ulic przymurnych (Wałowa).

Istotnym elementem krajobrazu kulturowego są tereny zieleni. Ze względu na funkcję jaką pełnią w strukturze miast można je podzielić na:

1. tereny zieleni przyrzecznej rzeki Dunajec i Kamienicy stanowiącej obudowę ekologiczną rzek. Obok podstawowej roli przyrodniczej zieleń podkreśla bieg rzek, w widłach których powstało historyczne miasto. To właśnie warunki przyrodnicze: wyniesiona terasa w widłach rzek stwarzała idealne warunki dla lokalizacji miasta średniowiecznego, którego obronność wspomagały naturalne cechy środowiska. Rzeki od czasów powstania miasta były zasobem warunkującym życie jego mieszkańców – dostarczały poprzez systemy kanałów (młynówek) energii dla przemysłu spożywczego, sukienniczego, metalowego lokującego się na obrzeżach rzek, głównie Kamienicy. Stwarzały również warunki dla rekreacji, rozwijanej przede wszystkim nad Dunajcem, gdzie urządzony został Park Strzelecki, stadion, zakład kąpielowy („Wenecja”). Wraz z rozwojem miasta funkcja gospodarcza na obrzeżu rzeki Kamienicy została zlikwidowana,

zachowały się jedynie fragmenty koryt młynówek. Zmieniło się również zagospodarowanie obrzeży rzek na skutek realizacji budowli – wałów wzdłuż rzeki Dunajec i grobli wzdłuż Kamienicy. Budowle te wpłynęły na wizerunek rzek, które do czasu regulacji były “dzikimi” górskimi rzekami z rozlewiskami wzdłuż brzegów. Mimo tego “ujarzmienia” nadal pełnił istotną rolę w krajobrazie miasta .

2. skarpy miejskie z naturalną zielenią niską są jednym z najważniejszych elementów krajobrazu starego miasta. Stanowią podbudowę dla sylwety miasta, podkreślają wyniesienie zespołu staromiejskiego ponad otaczający go teren nadrzeczny, stanowią istotny element średniowiecznego miasta obronnego. Skarpy miejskie i ich przedłużenie w postaci podskarpia schodzącego do rzek muszą być chronione przed bezplanowym zainwestowaniem i bezplanowym zagospodarowaniem zielenią. Na skarpach obowiązuje zakaz: zabudowy, zmiany ukształtowania terenu, wprowadzania zieleni wysokiej. Sztuczną skarpią będącą pozostałością d. systemu obronnego jest wał przy tzw. Maślanym Rynku. Jako jedyny w mieście relikw obwałowań podlega ochronie z zakazem zabudowy, zmiany ukształtowania terenu oraz zakazem nieplanowego zagospodarowania zielenią.
3. tereny podskarpia stanowiły historycznie teren zaplecza gospodarczego miasta. Od strony Kamienicy pocięte były siecią młynówek, wzdłuż których funkcjonowały obiekty przemysłu (młyny, folusze, hamernie). Obecnie relikty tego systemu wodnego zachowały się śladowo, a teren został w części zabudowany. Podskarpie jako przestrzeń łącząca tereny nadrzeczne ze skarpią i podnóże historycznego zespołu jest jednym z głównych elementów krajobrazu kulturowego miasta, dlatego też sposób jego zagospodarowania ma duży wpływ na odbiór panoramy Starego Miasta. Z analizy poszczególnych fragmentów podskarpia pod kątem możliwości jego zagospodarowania wynika że zakazem zabudowy winien być objęty obszar od „Młyna Jezuickiego” do mostu na ulicy Lwowskiej, podskarpie poniżej Zamku - od ulicy Tarnowskiej i dalej na zachód i południe do mostu kolejowego na Dunajcu. Na pozostałym obszarze zabudowa może być dopuszczona na ściśle określonych warunkach i po szczegółowym przeanalizowaniu jej wpływu na ekspozycję Starego Miasta w krajobrazie. Generalnie zabudowa podskarpia nie może skalą dominować w krajobrazie, nie

może przesłaniać sylwety Starego Miasta z otwierających się panoram i punktów widokowych.

4. zespoły zieleni komponowanej:

- Planty Miejskie,
 - parki,
 - skwery i place,
 - aleje, szpalery
 - ogrody przydomowe.
-
- Planty Miejskie założone zostały w 1884 r. i urządzone w formie krajobrazowo-kwaterowej kompozycji z klombami. W ogrodzie stała pierwotnie drewniana altana, w 1898 r. wzniesiono pomnik A. Mickiewicza. Pod koniec XIX w. w obręb ogrodu została włączona parterowa willa z przeznaczeniem na bibliotekę. Kompozycja w ogólnym zarysie utrzymana została do dzisiaj, zmieniły się jedynie niektóre z elementów, w tym lokalizacja i forma pomnika Adama Mickiewicza. Planty jako historyczne, komponowane założenie podlegają ochronie konserwatorskiej. Chroniony jest również drzewostan. Park jest często uczęszczanym terenem wypoczynku mieszkańców miasta i przyjezdnych. Z uwagi na funkcję i położenie w centrum miasta dopuszcza się uzupełnienie zagospodarowania o elementy małej architektury (altana, fontanna). Równocześnie w ramach estetyzacji wymagana jest likwidacja elementów degradujących – publiczne sanitariaty (zmiana formy).
 - Założenia zieleni w formie parków o różnej wielkości i funkcji powstawały z inicjatyw towarzystw wyższej użyteczności publicznej („Sokół”) oraz osób prywatnych. Należą do nich:
 - park wokół Białego Klasztoru pierwotnie tzw. „Ogród Strzelecki” ze stawem, alejkami, małą architekturą. Obecnie centralna część parku jest zabudowana kościołem, budynkami parafialnymi, parkingami. Fragment założenia klasztoru SS Niepokalanek założonego na pocz. XX w. stanowi park z grobowcem sióstr, z wejściem do klasztoru a w zachodniej części znajduje się budynek „Kapelanki” otoczony niską zielenią pozwalającą na eksponowanie tego wyjątkowego pod względem architektonicznym

- budynku. Zachowana część parku ze starodrzewem, „Kapelanka” z otoczeniem podlega ochronie konserwatorskiej, w której wymagany jest zakaz wprowadzania nowych obiektów.
- ogród krajobrazowy z alejkami i sadzawką w pobliżu dworca kolejowego założony staraniem zarządu kolei. Pierwotne założenie jest przekształcone, zlokalizowany został w jego obrębie współczesny budynek stołówki. Park obecnie nie przedstawia większych walorów pod względem kompozycyjnym, ma jednak znaczenie jako jedyny publiczny park w tej części miasta.
 - cmentarz miejski posiadający charakter parkowego założenia kwaterowego budowany był od 1888 r. W przestrzeni cmentarza dominuje pomnik powstańców z lat 1831 i 1863 r. wybudowany w roku 1911 oraz pomnik poległych w I wojnie światowej usytuowany w kwaterze żołnierzy austriackich. Cmentarz otoczony jest od ulicy Rejtana murem z bramami, z których jedna ma piękną formę neogotycką. W obrębie cmentarza jest wiele drzew – okazów. Ochronie konserwatorskiej podlega kamienny mur cmentarz z bramami, zabytkowe nagrobki i starodrzew.
 - „stary cmentarz” funkcjonujący do końca XVIII w. przy kościele św. Mikołaja jako cmentarz miejski. Stanowi otoczenie kamiennego kościółka, zamknięty wkoło murem. W sąsiedztwie kościółka znajduje się wiele zabytkowych nagrobków. Część cmentarza od Alei Wolności jest cmentarzem Zasłużonych. Główna aleja zamknięta jest pomnikiem „Sądeckiej Piety”. Cmentarz w całości podlega ochronie konserwatorskiej.
 - komponowane parki – ogrody towarzyszyły również zabudowie mieszkalnej (przy willach na ulicy Długosza w sąsiedztwie kaplicy SS Felicjanek, czy dziś znacznie przekształcony i okrojony, park przy willi „Maria”).
- Skwery i place. Znaczącymi placami i skwerami w Śródmieściu są:
- Plac 3-go Maja urządzony pod koniec XIX w. w ramach porządkowania północnej części Starego Miasta w miejscu lokacyjnego bloku zabudowy. Obecnie zdegradowany. Formy małej architektury są przypadkowe, zlikwidowana została istniejąca do lat 60 – tych fontanna z pelikanem.

Wnętrze z zielenią otoczone zabytkowymi kamienicami stanowiło niegdyś uroczy zakątek.

- „plac do ćwiczeń Towarzystwa Sportowego „Sandecja” założony ok. 1910 r. Po przeniesieniu stadionu sportowego na obrzeże rzeki Kamienicy teren przy Alei Wolności pozbawiony ogrodzenia stanowił łąkę wykorzystywaną na okazjonalne imprezy, w krótkim okresie pełnił funkcję bazaru. Jako jeden z nielicznych, znacznych powierzchniowo placów miejskich w tej części miasta winien być zagospodarowany jako teren zielony,
 - narożnik ul. Grodzkiej i Nawojowskiej z kapliczką upamiętniającą ofiary epidemii cholery. Niezabudowany zieleniec z kapliczką stanowi przedpole modernistycznego budynku szkoły, wybudowanego w okresie międzywojennym.
 - plac na zamknięciu ul. Grodzkiej w kierunku ul. Św. Kunegundy połączony ze skarpą miejską o zwyczajowej nazwie „Gęsie Planty” lub „Kocie planty”. Jest to teren zieleni nieurządzonej i wykorzystywany jako teren sportowo – rekreacyjny wielu pokoleń sądeczan. Wymagana ochrona przed zabudową.
- Aleje. Główną osią kompozycyjną łączącą centrum miasta z Kolonią Kolejową są Aleje Wolności i Aleje Batorego. Starszym odcinkiem zrealizowanym już 1876 roku są Aleje Batorego – obsadzona rzędami drzew droga dojazdowa z Grodzkiego do dworca kolejowego. Przedłużone o Aleje Wolności od ul. Grodzkiej do plant stały się osią komunikacyjną spinającą dwa obszary o wysokiej wartości kulturowej – Stare Miasto i kolonię Kolejową. Jako istotny element tożsamości miasta podlegają ochronie.
 - ogrody przydomowe posiadające wartość kulturową, to ogrody towarzyszące dawnej zabudowie o charakterze dworów miejskich, budowanych pierwotnie na peryferiach miasta. Dziś znalazły się one w obrębie centrum miasta i rozciągają się głównie wzdłuż zabudowy ul. Jagiellońskiej, Matejki, św. Kunegundy, Tatrzkańskiej i Długosza. Ogrody te w bezpośrednim sąsiedztwie intensywnie zabudowanego centrum stanowią zieloną enklawę mającą znaczenie w systemie przyrodniczych powiązań terenów zielonych na obrzeżu rzek na podskarpiu. Ogrody w znacznej części przylegają do korony skarpy

miejskiej i jako tereny niezabudowane chronią pośrednio sylwetę Starego Miasta.

2. Ocena wrażliwości i odporności na degradację.

Środowisko przyrodnicze w rejonie opracowania, ma zróżnicowaną wrażliwość i odporność na degradację.

Najbardziej narażone na degradację są wody powierzchniowe i wody podziemne czwartorzędowego poziomu wodonośnego, ze względu na koncentrację zabudowy, znaczną przepuszczalność gruntów oraz istnienie starej i będącej w złym stanie technicznym kanalizacji sanitarnej i opadowej. Istnieją też obiekty do kanalizacji niepodłączone.

Wody podziemne horyzontu trzeciorzędowego są stosunkowo dobrze izolowane i mało wrażliwe na degradację.

Dużą wrażliwością charakteryzują się również warunki klimatyczne w omawianej części miasta. Rejon ten przy niesprzyjających warunkach synoptycznych oraz ograniczonej przewietrzalności **jest obszarem inwersji termicznych**. Stagnujące powietrze sprzyja koncentracji zanieczyszczeń pyłowych (paleniska domowe, ciepłownictwo, komunikacja) w przyziemnej części troposfery. Duża ilość dni z ciszą (do 53% rocznie) w sposób naturalny sprzyja temu niekorzystnemu zjawisku. Nie ma skutecznego sposobu na zwiększenie stopnia przewietrzalności terenu. Dla niepogarszania warunków aerosanitarnych wskazanym jest ograniczenie realizacji zieleni wysokiej o przebiegu poprzecznym do dolin rzek.

Krajobraz miasta jest również elementem bardzo wrażliwym na przekształcenia z uwagi na znaczną ekspozycję terenu i stosunkową „łatwość” w zaburzaniu harmonii przestrzennej wskutek niedostosowania rodzaju lub wielkości inwestycji (kubatury obiektów) do warunków otoczenia.

Im wyższa jakość środowiska przyrodniczego, w tym środowiska biotycznego, tym większa odporność środowiska na działania antropogeniczne. Jednakże głównymi zagrożeniami dla prawidłowego funkcjonowania struktur biotycznych jest ciągle rozszerzająca się zabudowa, która ogranicza drożność głównych korytarzy migracyjnych oraz zawęża strefy ekologiczne cieków.

3. Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń.

Powierzchnia ziemi i gleby.

Teren opracowania jest przekształcony antropogenicznie intensywnym zainwestowaniem i w ostatnich latach nie ulega już większym przekształceniom.

Jedynie lokalnie w obrębie skarpy, w miejscach niezadrzewionych i niezabezpieczonych, następuje spędywanie i osuwanie się gruntu, zwłaszcza w mokrych okresach roku. Przyczyną powstawania tych zjawisk są z reguły podcięcia skarp w trakcie prac budowlanych.

Większość gleb tego rejonu jest całkowicie wyłączona z użytkowania rolniczego i stanowi jedynie ogrody przydomowe. Na obszarze miasta przeważają gleby dość silnie zakwaszone.

Wody powierzchniowe i podziemne.

Główne rzeki (Dunajec i Kamienica) wpływają na teren miasta już silnie zanieczyszczone i wg Raportu Inspekcji Ochrony Środowiska, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Krakowie nie odpowiadają normatywnym wartościom, zwłaszcza pod względem sanitarnym i zarazem w ocenie ogólnej. Teren opracowania jest skanalizowany i poza nieformalnymi zrzutami ścieków, jego zainwestowanie nie powinno znacząco skutkować zmianami stanu jakości wód.

Wody podziemne na terenie miasta występują w dwóch horyzontach: czwartorzędowym i trzeciorzędowym. Na terenie miasta jakość wód czwartorzędowych i trzeciorzędowych nie jest badana w ramach monitoringu sieci krajowej. Najbliższym terenem objętym badaniami jest Stary Sącz. Wody poziomu czwartorzędowego znajdują się w I klasie czystości i charakteryzują się dobrą jakością (klasa Ib).

Wody podziemne czwartorzędowe występujące w centrum miasta i w terenach zainwestowanych, w sąsiedztwie rzek (wg Skąpskiego) znajdują się w III klasie czystości.

Wody horyzontu trzeciorzędowego znajdują się prawdopodobnie w I klasie czystości, co wynika ze znacznej głębokości trzeciorzędowego horyzontu wodonośnego i dobrą izolacyjnością gruntów nadległych.

Powietrze atmosferyczne.

Głównym lokalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest ciepłownictwo. Ogrzewanie funkcjonuje w oparciu o indywidualne źródła ciepła opalane węglem, koksem itp. powodujące znaczną emisję zanieczyszczeń atmosferycznych. (pył, SO₂, NO₂, CO). Emisja ta jest zmienna w czasie i rośnie znacznie w okresie grzewczym. Drugim w kolejności źródłem zanieczyszczenia powietrza jest emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych, związana ze zwiększającym się nieustannie ruchem samochodowym.

Pomiary stężeń zanieczyszczeń wykonywane na terenie miasta wykazują przekroczenia w zakresie pyłu zawieszonego w stopniu plasującym Nowy Sącz w grupie miast województwa małopolskiego o najwyższym jego stężeniu.

Przy niekorzystnych sytuacjach synoptycznych ograniczających przewietrzalność i sprzyjających inwersjom termicznym na terenie opracowania może dochodzić do krótkookresowej, lokalnej koncentracji zanieczyszczeń atmosferycznych w przyziemnej warstwie troposfery.

Klimat akustyczny.

Największym źródłem hałasu na obszarze opracowania jest komunikacja.

Szata roślinna.

O ogólnej wartości środowiska przyrodniczego w dużej mierze świadczy zarówno wielkość (powierzchnia) jak i jakość oraz bioróżnorodność terenów zielonych.

Tereny przyrzeczne stanowiące obudowę biologiczną rzeki Dunajec do mostu kolejowego znajdują się w stanie częściowo zbliżonym do naturalnego. Występują tu liczne zakrzaczenia i zadrzewienia i zbiorowiska trawiaste. Poniżej mostu gdzie koryto jest częściowo uregulowane, betonową opaską brak jest zadrzewień i zakrzaczeń.

Tereny przyrzeczne wzdłuż rzeki Kamienicy zostały całkowicie przekształcone. Rzeka Kamienica została uregulowana i obwałowana, miejscami posiada obudowę kamienną. Wzdłuż jej koryta znajdują się liczne progi stanowiące miejsca letniej rekreacji. Zabudowa przylega miejscami bezpośrednio do koryta rzeki. W miejscach istnienia obudowy kamiennej brak jest zupełnie obudowy ekologicznej, natomiast w pozostałych odcinkach rzeki obudowa biologiczna ograniczona jest do międzywala i pozbawiona zadrzewień i zakrzaczeń.

Zieleń w obrębie skarpy jest również zróżnicowana i miejscami znacznie zdegradowana. Są fragmenty skarpy porośnięte zielenią drzewiasto – krzewiastą oraz fragmenty zagospodarowane i prawie zieleni drzewiasto – krzewiastej pozbawione. Znaczne fragmenty skarpy są częścią ogrodów przydomowych.

Zieleń w obrębie parków, cmentarzy, szpalerów i skwerów, zarówno drzewiasta jak i krzewiasta jest zadbana i utrzymana w dobrym stanie. Urządzone parki i zieleńce nie zabezpieczają potrzeb omawianego terenu w zakresie zielonych terenów rekreacyjnych.

Krajobraz.

Teren opracowania posiada wysokie i bardzo wysokie walory krajobrazowe. Jest silnie nasycony elementami kulturowymi o dużej wartości.

W części staromiejskiej dominuje zabudowa XIX i pocz. XX w., w wielu jednak przypadkach obejmujące pozostałości wcześniejszej zabudowy i średniowieczne umocnienia obronne.

Poza granicami zespołu staromiejskiego, w oparciu o główne drogi wylotowe z miasta, w sposób naturalny rozwijały się przedmieścia (o mniejszej wartości kulturowej), które obecnie wchodzą w strefę centrum miasta i zatraciły swe pierwotne, peryferyjne położenie. Z tym obszarem związane są zespoły zieleni urządzonej - parki, cmentarze, które w założeniu lokalizowane były na obrzeżu centrum oraz zabudowa XIX i XX wieczna.

Zespołem w sposób zdecydowanie wyróżniającym się w strukturze miasta jest „osiedle kolejowe” wybudowane na przełomie XIX i XX w.

W pozostałej części miasta w przeważającej mierze dominuje zabudowa współczesna z okresu powojennego, o formach architektonicznych odbiegających od historycznych wzorów budownictwa tego obszaru .

Dalsze niekorzystne zmiany w krajobrazie może spowodować ekspansja budownictwa w tereny eksponowane w krajobrazie, głównie w rejonie skarpy i podskarpia.

4. Uwarunkowania ekofizjograficzne oraz wnioski do planu.

Przy uwzględnieniu: naturalnych predyspozycji terenu; jego wartości przyrodniczych; warunków niezbędnych do właściwego funkcjonowania środowiska przyrodniczego oraz zdolności jego regeneracji, określono następujące uwarunkowania ekofizjograficzne oraz wytyczne do planu, sprzyjające ochronie środowiska przyrodniczego.

W zakresie ochrony gleb i powierzchni ziemi:

- wyłączenie z zainwestowania istniejących skarp w celu uniknięcia spełznięcia i osuwania się gruntu,
- zagospodarowanie w/w skarp, przy zastosowaniu zieleni niskiej o głębokim systemie korzeniowym
- ograniczenie realizacji ciągów pieszych i dróg w poprzek skarp w celu zapewnienia stabilności gruntu, zachowania właściwych stosunków gruntowo – wodnych, ograniczenie erozji i zmniejszenia wpływu powierzchniowego.

W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych:

- modernizacja i uzupełnienie istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej i opadowej,
- zachowanie w stanie naturalnym koryt rzek i uzupełnienie lub utworzenie zadrzewionej strefy ekologicznej wzdłuż cieków powierzchniowych, chronionej przed wszelkim zainwestowaniem.

W zakresie ochrony flory i fauny:

- utrzymanie wszystkich istniejących terenów zielonych i zadrzewionych i ich ochrona przed zainwestowaniem,
- zadrzewienie skarpy miejskiej przy zastosowaniu roślinności niskiej o silnym systemie korzeniowym,
- wzdłuż dolin wszystkich cieków powierzchniowych utworzenie zadrzewionej strefy ekologicznej. Zadrzewienia i zalesienia składem gatunkowym powinny nawiązywać do warunków siedliskowych. Możliwe jest rekreacyjne wykorzystanie części terenów położonych w tej strefie.
- realizację zieleni wielowarstwowej, o dużej bioróżnorodności w terenach osiedleńczych,
- zachowanie ogrodów przydomowych.

- pozostawienie jak największych powierzchni terenów biologicznie czynnych w obrębie działek,
- ochrona istniejących pomników przyrody oraz założeń zieleni.

W zakresie ochrony krajobrazu:

spełnienie wszystkich zaleceń zawartych w wytycznych konserwatorskich,

- całkowite wyłączenie z zabudowy skarpy miejskiej,
- ograniczenie zabudowy na podskarpiu oraz podjęcie prób odtworzenia odcinków dawnych młynówek z zielenią towarzyszącą, urządzenie wzdłuż cieków wodnych ciągów pieszych podnoszących walor bezpośredniego otoczenia Starego Miasta.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz ochrony przed hałasem:

- centralizacja systemu ogrzewania, w przypadku źródeł indywidualnych stosowanie do ogrzewania nośników ekologicznych (gaz, prąd, olej opałowy),
- modernizacja systemu komunikacyjnego - poprawa standardów dróg i .

VI. ANALIZA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO (SYNTEZA).

Korzystając z możliwości jakie daje ustawodawca, autor niniejszej prognozy, na bieżąco zgłaszał projektantowi planu uwagi i propozycje zmian ustaleń planu na bardziej sprzyjające ochronie środowiska tak w zakresie ograniczeń lokalizacyjnych jak i zabezpieczeń infrastrukturalnych.

Zdecydowana większość propozycji o zasadniczym znaczeniu dla ochrony środowiska została przyjęta przez projektanta i znalazła swe odzwierciedlenie w postaci ustaleń planu.

Ze względu na powyższe /między innymi/ zdecydowano się po pierwsze pominąć część opisową analizy skutków realizacji ustaleń planu na środowisko, która zawierałaby opis prac i rozważań prowadzonych do wniosków, które w zdecydowanej większości nie stanowią już otwartego problemu, bowiem zostały w jakiś sposób rozstrzygnięte, po wtóre przedstawić jedynie wyniki tych analiz w postaci syntetycznych konkluzji.

1. USTALENIA OGÓLNE

1.1. Uwarunkowania wynikające z przepisów prawnych i dokumentów o charakterze obowiązującym

- Na obszarze opracowania ochronie prawnej z mocy ustaw i ustanowionych dla nich aktów wykonawczych podlega:
 - **Ochrona powietrza** – obowiązują dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu – Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031);
 - **Ochrona wód powierzchniowych** - obowiązuje - obowiązuje klasyfikacja wód powierzchniowych zgodnie Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011) w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości substancji priorytetowych (Dz. U. Nr 257 poz. 1545 z dnia 29 listopada 2011 r.);
 - **Ochrona klimatu akustycznego** – obowiązuje obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z dnia 22 stycznia 2014 r., poz. 112);
 - **ochrona pola magnetycznego** – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól magnetycznych w środowisku oraz sposobu dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 poz. 1883).

Ponadto na terenie gminy **szczególne zasady użytkowania obowiązują również w obrębie:**

- **Obszaru najwyższej ochrony zbiorników wód podziemnych (ONO) wg** prof. Kleczkowskiego i związanych z tym szczególnych rygorów w zakresie ochrony wód.
- **Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu** - obejmującego niewielki fragment opracowania w dolinie rzeki Dunajec;
- **W obszarze szczególnego zagrożenia powodzią** obejmującym teren

międzywała oraz obszar wyznaczony na podstawie strefy wezbrania powodziowego Q 3,33% określonej w „Studium określającym granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni dolnego Dunajca od ujścia Popradu” sporządzonym przez Dyrektora RZGW w Krakowie obowiązują zakazy, nakazy ograniczenia i dopuszczenia określone w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią. W obszarze położonym pomiędzy granicą obszaru szczególnego zagrożenia powodzią Q 3,33%, a zasięgiem zalewu wodą powodziową Q1%, wyznaczoną w wymienionym „Studium...” obowiązuje stosowanie rozwiązań konstrukcyjno-technicznych obiektów budowlanych z uwzględnieniem rzędnej wody Q1%.

- Na terenie opracowania występują **obiekty chronione z mocy ustawy o ochronie przyrody**
 - ÷ dąb w ogrodzie plebanii Kościoła Ewangelickiego przy ul. Pijarskiej 21
 - ÷ dąb na podwórzu I-go Liceum Ogólnokształcącego
 - ÷ lipa drobnolistna w zespole parkowym SS Niepokalanek
 - ÷ klon przy Alei Wolności, obok budynku WO i Liceum Medycznego
 - ÷ wiąz przy ul. Gwardyjskiej
 - ÷ dąb na terenie Plant Miejskich
 - ÷ dąb w centralnej części Placu Kolegiackiego Bazyliki św. Małgorzaty
 - ÷ dąb przy ul. Jagiellońskiej 49
- Na terenie opracowania występują **obiekty chronione z mocy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami**. Są to: zespoły i obiekty wpisane do rejestru zabytków wraz ze strefami ścisłej ochrony konserwatorskiej, strefy ochrony archeologicznej i inne obiekty o wartościach historycznych i artystycznych nie wpisane do rejestru zabytków(patrz zał. graficzny do prognozy).
- Z mocy decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr OzKr/NS/KM+BS/4141-A/1/07 z dnia 31.01 2007 r. historyczne centrum miasta

objęte zostało obszarową strefą ochrony konserwatorskiej (patrz zał. graficzny do prognozy)

- Projekt planu ustala również w oparciu o waloryzację poszczególnych obiektów i wartość historycznego układu urbanistycznego – „strefę ochrony konserwatorskiej układu staromiejskiego” (patrz zał. graficzny do prognozy)

2. OCENA WPŁYWU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA – PROPOZYCJE UZUPEŁNIENIA USTALEŃ PLANU

2.1. Położenie w strukturach przyrodniczych, ewentualne zagrożenia dla funkcjonowania tych struktur, zagrożenie dla środowiska biotycznego.

- Jak wspomniano wyżej, w krajowej czy europejskiej skali funkcjonowania przyrody cała Kotlina Sądecka znalazła się pomiędzy ważnymi ogniwami ekologicznymi, wyznaczonymi krajową siecią ekologiczną ECONET,
- Teren objęty projektem planu jest silnie przekształcony antropogenicznie intensywnym zainwestowaniem, pełniącym głównie funkcje mieszkaniowe i usługowe. Zarówno na obszarze opracowania jak i terenach sąsiednich brak jest naturalnych siedlisk. Enklawy zieleni stanowią głównie tereny :
 - ✓ zieleni urządzonej:
 - formowane jako parki (planty),
 - zieleń pokrywająca skarpy pełniąca oprócz funkcji estetycznej funkcje stabilizacyjne terenu skarp (skarpy miejskiej, Gęsich Plant)
 - zieleń o charakterze parkowym towarzysząca obiektom (w obrębie Białego Klasztoru, Szpitala, Willi Marii itp.
 - Szpalery zieleni (Aleje Wolności, ul. Kraszewskiego, ul. Killińskiego)
 - zieleń formowana jako ozdobne klomby,
 - tereny wyłączone z zainwestowania ze względów funkcjonalnych, kulturowych (np. tereny Starej Sandecji),
 - sportowe tereny zielone (np. boiska piłki nożnej)
 - ogrody przydomowe,
 - ✓ zieleni przyrzecznej stanowiącej obudowę ekologiczną, pełniącej również funkcje estetyczne, rekreacyjne.
- Najistotniejsze z punktu widzenia funkcji przyrodniczej i ekologicznej są:
 - **tereny obudowy ekologicznej rzek** stanowiące w zasadzie jedyne na terenie opracowania korytarze ekologiczne. Rzeki Kamienica i Dunajec figurują w krajowej sieci ekologicznej ECONET jako ciągi ekologiczne o randze krajowej i

międzynarodowej. W rejonie opracowania ciągi te są w znacznym stopniu osłabione różnymi formami zainwestowania rzek (różnymi formami regulacji rzek) i zainwestowania terenów przyrzecznych, (dotyczy to przede wszystkim rzeki Kamienicy). Mimo to jako elementy krajowej struktury ekologicznej wskazane są do ochrony również jako lokalne elementy struktury ekologicznej

- **tereny zadrzewionych skarp** (zieleń pełni tu również rolę stabilizacyjną i krajobrazotwórczą);
- **pomniki przyrody**;

Pozostałe z wymienionych terenów zielonych pełnią przede wszystkim funkcje rekreacyjne i są ważnym elementem krajobrazu miasta.

- Generalnie na obszarze objętym planem, udział terenów zielonych uznać należy za stosunkowo niewielki w stosunku do terenów zainwestowanych.
- Tereny przeznaczone do zainwestowania w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Nowy Sącz 29 - Śródmieście", pokrywają się prawie w 100%, z wyznaczonymi w obecnie obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego. Jedynie w rejonie Łącznika poszerzono o niecały hektar (98 ha) tereny inwestycyjne (o symbolach: C55Mz – 0,20 ha, C60Uk – 0,16 ha, C61U/M – 0,12 ha, D65U – 0,17 ha) kosztem terenów zieleni związanej z potokiem Łącznik. Teren ten, jak i sam potok, przesklepiony na znacznych odcinkach i silnie zanieczyszczony przestał już przed laty pełnić rolę korytarza ekologicznego.

Projekt planu nie uruchamia pod zainwestowanie terenów uznanych jako wartościowe przyrodniczo.

Zmiany dotyczą generalnie zmiany funkcji terenów już zainwestowanych bądź przeznaczonych w planie pod zainwestowanie.

- Ustalenia projektu planu **nie są sprzeczne** z założeniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta **w zakresie zabezpieczenia warunków dla ochrony przyrody i zachowania struktur ekologicznych.**

- Ustalenia projektu planu chronią tereny uznane za cenne pod względem przyrodniczym, czy stanowiące ważne elementy funkcjonowania struktur ekologicznych (np. ciągi ekologiczne), wykluczając je z zainwestowania stosownymi ustaleniami planu jak również zapisując obowiązek ich ochrony. W tym celu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Nowy Sacz 29 - Śródmieście", obliguje między innymi do:
 - odsunięcia linii zabudowy poza zewnętrzną granicę wszelkich stref ekologicznych;
 - uzupełnienia lub rekonstrukcji obudowy biologicznej cieków, przy czym wskazane byłoby określenie w planie preferencji dla gatunków zgodnych z warunkami siedliskowymi;
 - ochrony pomników przyrody;
 - ochrony terenów zielonych skarp, wykluczając je z zainwestowania kubaturowego, dopuszczając w niewielkim stopniu ciągi piesze, obiekty małej architektury itp.;
 - ograniczenia zainwestowania terenów podskarpia;
 - zachowanie istniejących ogrodów przydomowych i generalnie powierzchni biologicznie czynnych.

2.2. Ocena ustaleń projektu zmiany planu w zakresie zabezpieczenia warunków dla ochrony środowiska gruntowo – wodnego, ocena skutków zmian w środowisku gruntowo wodnym w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu zmiany planu.

- Do działań na rzecz ochrony warunków gruntowo-wodnych obligują:
 - **status obszaru najwyższej ochrony zbiorników wód podziemnych (ONO)** i położenie obszaru w karpackiej **strefie źródłiskowej**,
 - ustalenia różnych dokumentów o charakterze obowiązującym (typu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta) narzucających **obowiązek racjonalnej gospodarki wodnej**.
- Dla zabezpieczenia terenów o podwyższonej wrażliwości na występowanie zjawisk spełzywania i osuwania się gruntu ustalenia projektu planu ustalają konieczność:
 - wyłączenie z zainwestowania istniejących skarp (w celu uniknięcia spełzywania i osuwania się gruntu),
 - obowiązek utrzymania zieleni na terenie skarp naturalnych i antropogenicznych,
- Projekt planu respektuje obowiązek uwzględnienia rygorów wynikających z ustawy prawo wodne w **obszarze szczególnego zagrożenia powodzią** obejmującym teren międzywała oraz obszar wyznaczony na podstawie strefy wezbrania powodziowego Q 3,33% określonej w „Studium określającym granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni dolnego Dunajca od ujścia Popradu” sporządzonym przez Dyrektora RZGW w Krakowie. Obowiązują zakazy, nakazy ograniczenia im dopuszczenia określone w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią. W obszarze położonym pomiędzy granicą obszaru szczególnego zagrożenia powodzią Q 3,33%, a zasięgiem zalewu wodą powodziową Q1%, wyznaczoną w wymienionym „Studium...” obowiązuje stosowanie rozwiązań konstrukcyjno-technicznych obiektów budowlanych z uwzględnieniem rzędnej wody Q1%.
- **Źródłem zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego** w granicach opracowania mogą być:

- ścieki bytowe i komunalne wytwarzane w budynkach mieszkalnych i obiektach usługowych. Zawierają one głównie **zanieczyszczenia bakteriologiczne** - powodujące podwyższenie w wodach wartości Miana Coli, **związki organiczne biogenne**, powodujące między innymi zwiększenie wartości związków azotowych, fosforu, zmianę bilansu tlenowego, eutrofizację środowiska wodnego oraz inne zanieczyszczenia jak np. detergenty.
 - ścieki technologiczne (określane w ustaleniach planu jako ścieki przemysłowe, zgodnie z definicją zawartą w ustawie prawo wodne). Najbardziej uciążliwa działalność gospodarcza skoncentrowana jest obecnie w terenach oznaczonych symbolami D61U, D63U, D64U, D65 (usługi związane z obsługą komunikacji, stacje paliw, bazy. Projekt planu sankcjonuje istniejące obiekty dopuszczając możliwość ich rozbudowy i przebudowy.
 - wody opadowe z rejonów miejsc postojowych, dróg, placów manewrowych itp. które mogą być źródłem zanieczyszczeń substancjami ropopochodnymi, zawiesziną.
- ***Dla ochrony wód przed zanieczyszczeniem ściekami przewiduje się następujące rozwiązania:***
- Projekt planu zakłada **obowiązek odprowadzenia ścieków** z istniejących i projektowanych obiektów **do kanalizacji i oczyszczalni miejskiej**. W nielicznych przypadkach terenów pozbawionych dostępu do kanalizacji miejskiej dopuszcza się indywidualne rozwiązania gospodarki ściekowej. Podłączenie ścieków do miejskiego systemu oczyszczania jest **rozwiązaniem optymalnym dającym gwarancję stałego monitorowania procesów oczyszczania i gwarancję uzyskania wyższej sprawności oczyszczania, niż w przypadku rozwiązań indywidualnych**.
- W przypadku rozwiązań indywidualnych najgorszą formą jest rozwiązanie polegające na gromadzeniu ścieków w szczelnych zbiornikach, co w żadnym przypadku **nie rozwiązuje problemu ich unieszkodliwiania** a jedynie zapewnia chwilowe deponowanie. Jak wykazuje praktyka rozwiązanie takie

najczęściej **nie zabezpiecza środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem**. Z reguły sprzyja ono nieformalnym wprowadzeniom ścieków do środowiska, głównie za sprawą celowego wykonania zbiornika jako „nieszczelnego”.

Zagrożenie tego rodzaju praktykami jest realne, bo jak dotychczas dość powszechne. Cały czas należy mieć na uwadze **konieczność skrupulatnych zabezpieczeń przed zanieczyszczeniem wód podziemnych z uwagi na położenie obszaru opracowania w strefie zasilania zbiornika wód podziemnych** poziomu czwartorzędowego GZWP nr 437 i położenie obszaru w karpackiej **strefie źródliskowej**;

- Projekt planu wprowadza **obowiązek oczyszczania wód opadowych z rejonu drogi, placów manewrowych i innych terenów komunikacyjnych** zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ścieki zdefiniowane jako przemysłowe, do których zaliczyć należy ścieki z działalności usługowej, zgodnie z zapisem planu winny podlegać oczyszczaniu wg zasad określonych w przepisach odrębnych i aktach prawnych wydawanych w oparciu o te przepisy jak: pozwolenia wodno-prawne na wprowadzenie ścieków do środowiska (oczyszczanie ścieków przemysłowych z działalności gospodarczej nie jest zadaniem gminy). Wobec założenia projektu planu o wykluczeniu działalności „uciążliwej” zakres wytwarzania ścieków technologicznych będzie marginalny. W dodatku zdecydowana większość tych ścieków spełniać będzie warunki wprowadzenia do miejskiego systemu oczyszczania. Najbardziej uciążliwa działalność gospodarcza skoncentrowana jest obecnie w terenach oznaczonych symbolami D61U, D63U, D64U, D65 (usługi związane z obsługą komunikacji, stacje paliw, bazy. Projekt planu sankcjonuje istniejące obiekty dopuszczając możliwość ich rozbudowy i przebudowy. Wskazane jest by dopuszczone ustaleniami planu działania inwestycyjne wytwarzające ścieki przemysłowe związane były z modernizacją technologii (w kierunku zmniejszania uciążliwości dla środowiska).
- **Możliwość nadzwyczajnego zagrożenia środowiska**, w warunkach normalnego funkcjonowania obiektów jest znikoma. Istnieje natomiast możliwość większego

zanieczyszczenia środowiska wskutek naruszenia ustaleń planu. Dotyczy to przede wszystkim możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych lub podziemnych wskutek zakazanego w projekcie planu składowania odpadów, odprowadzania do wód i gleby nieoczyszczonych ścieków, wszelkich awarii pojazdów, zwłaszcza w przypadku nie wywiązania się inwestorów z obowiązku realizacji urządzeń oczyszczających wody opadowe z rejonu parkingów, z placów manewrowych

2.3. Ocena ustaleń w zakresie stworzenia warunków dla ochrony powietrza, ocena skutków zmian stanu higienicznego atmosfery w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu planu.

- ***Cały obszar opracowania znajduje się w zasięgu zjawisk inwersyjnych*** związanych z Kotliną Sądecką. Panują tu niekorzystne warunki wentylacyjne (40-50% ciszy). Największa intensywność tego niekorzystnego zjawiska skutkującego kumulacją zanieczyszczeń w przyziemnej warstwie atmosfery zaznaczać się będzie w strefie przylegającej do ***rzek Dunajca i Kamienicy***. Tu chłodne powietrze napływające ze stoków zalegać może najdłużej, wilgotność powietrza będzie wyższa, częściej i dłużej zalegać będą mgły. Jednocześnie doliny obu rzek stanowią korytarze wentylacyjne dla całej kotliny.
- Na terenie całego miasta głównym źródłem zanieczyszczenia powietrza jest ciepłownictwo komunalne i przemysłowe, działalność produkcyjna oraz komunikacja.

W obszarze opracowania najistotniejszymi źródłami emisji zanieczyszczeń atmosferycznych jest:

- ***emisja zanieczyszczeń energetycznych z terenów budownictwa mieszkaniowego zwłaszcza z palenisk domowych oraz terenów usługowych*** (powstała w wyniku spalania paliw dla celów ogrzewania obiektów, dostawy ciepłej wody, przygotowywania posiłków) z obiektów kubaturowych i urządzeń technicznych. Wskutek tego do powietrza dostawać się będą zanieczyszczenia takie jak pył, dwutlenek siarki, tlenki azotu i tlenek węgla.
- ***emisja zanieczyszczeń z komunikacji*** z udziałem takich związków jak: dwutlenek i tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, dwutlenek siarki, aldehydy i pyły głównie w postaci sadzy i związków ołowiu. Będzie ona najbardziej uciążliwa lokalnie i dotyczyć będzie ciągów komunikacyjnych, miejsc postojowych oraz terenów do nich bezpośrednio przylegających.
- Wobec wykluczenia w planie na terenie całego opracowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i ograniczeniu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, nie

przewiduje się w rejonie opracowania wzrostu ilości emitorów zanieczyszczeń technologicznych o istotnym oddziaływaniu w stosunku do obecnie funkcjonujących.

- Obecnie w tym rejonie miasta Nowego Sącza okresowo notuje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w powietrzu zwłaszcza norm dobowych. Jest to podyktowane głównie emisją zanieczyszczeń z palenisk domowych i z komunikacji. Przekroczenia dopuszczalnych norm zanieczyszczeń **w zakresie pyłu zawieszonego plasują Nowy Sącz w grupie miast województwa małopolskiego o najwyższym jego stężeniu.**
- Zwiększonej emisji zanieczyszczeń atmosferycznych z ciepłownictwa w okresie grzewczym towarzyszą zwykle niekorzystne warunki klimatyczne (występujące w okresie jesienno-zimowym), objawiające się skłonnościami do inwersji termicznych i stagnacją powietrza (w tym zanieczyszczeń) w przyziemnej warstwie atmosfery.
- Zmiany zainwestowania proponowane w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowy Sącz 29 **nie powinny wpłynąć na zwiększenie emisji zanieczyszczeń do powietrza** głównie z uwagi na marginalny zakres uruchamianych terenów inwestycyjnych.
Projekt zmiany planu utrzymuje projekt obejścia "Starówki" drogą zbiorczą zapewniającą połączenie komunikacyjne dzielnicy Wólki z północną częścią Miasta oraz przedłużenie ul. Mickiewicza do Bulwaru Narwiku **co powinno odciążyć ściśle centrum miasta i upłynnić ruch samochodowy, co z kolei winno przyczynić się do ograniczenia wszelkich uciążliwości komunikacyjnych.**
- Problem uciążliwości komunikacyjnych jest niezwykle istotny, zwłaszcza w strefie „Starego Miasta”, toteż celowym byłoby zastosowanie innych skutecznych działań wykraczających poza kompetencje miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a zmierzających do ograniczenia tych uciążliwości takich jak:

wycofanie z rejonu miasta wysokoemisyjnego taboru komunikacji miejskiej, poprawa stanu technicznego nawierzchni dróg, korekty organizacji ruchu itp..

- Z całą pewnością skutecznym instrumentem ograniczenia emisji zanieczyszczeń atmosferycznych byłoby scentralizowanie systemu grzewczego, podłączenie budynków do miejskiej sieci ciepłowniczej, bądź wycofanie paliw wysokoemisyjnych z systemów grzewczych.
- ***Ważne z punktu widzenia zabezpieczenia odpowiednich warunków przewietrzania miasta jest zapewnienie drożności dolin obu rzek, które stanowią jedyne na terenie kotliny kanały przewietrzania.*** Projekt planu wyklucza w tych terenach zainwestowanie kubaturowe i wszelkie inne zainwestowanie terenu ograniczające naturalny przepływ powietrza.
- Ustalenia projektu planu ***wykluczają w obszarze opracowania możliwość opalania obiektów paliwami wysokoemisyjnymi, co również powinno wpłynąć na poprawę jakości powietrza.***

Istotnym ograniczeniem emisji zanieczyszczeń byłoby wprowadzenie obowiązku stosowania *najlepszej dostępnej techniki w rozumieniu przepisów odrębnych w zakresie ochrony środowiska przy realizacji obiektów usługowych i produkcyjnych.* Powyższy zapis wykluczałoby możliwość stosowania technologii starych uciążliwych dla środowiska

- Niebezpieczeństwo nadzwyczajnego zanieczyszczenia powietrza jest niewielkie wobec marginalnej ilości obiektów podwyższonego ryzyka. Może natomiast dochodzić do wszelkiego rodzaju awarii powszechnie spotykanych jak kolizje pojazdów, pożary, uszkodzenia systemów gazowniczych itp..
W granicach opracowania (głównie na jego obrzeżach), znajdują się drogi na których dopuszczony przewóz towarów o charakterze niebezpiecznym dla środowiska. Są to drogi relacji Brzesko – Krynica, Nowy Targ - Nowy Sącz, Przemyśl - Wadowice. W tym kontekście kolizje komunikacyjne na odcinkach tych dróg przebiegających w obrębie opracowania, mogłyby mieć niebezpieczny w skutkach charakter.

2.4. Ocena ustaleń w zakresie zabezpieczenia warunków dla ochrony krajobrazu ocena skutków zmian w krajobrazie w wyniku realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu zmiany planu.

- **Zasadnicza część terenu opracowania posiada wysokie i bardzo wysokie walory krajobrazowe** – szczególnie strefy **B, C i A**. Teren opracowania jest silnie nasycony elementami kulturowymi o dużej wartości w większości integralnie związane z elementami przyrodniczymi takimi jak zieleń urządzona i nieurządzona, skarpa miejska, widły rzek Kamienica i Dunajec itp. Na krajobraz kulturowy miasta składają się zespoły i obiekty reprezentujące niemal wszystkie okresy jego historycznego rozwoju powiązane ze sobą funkcjonalnie i przestrzennie.

Zespół staromiejski dominuje w przestrzeni miasta swoją sylwetą, jest mocno eksponowany w krajobrazie od strony doliny Dunajca i Kamienicy, i koncentruje najwartościowsze elementy kulturowe oraz usługi publiczne, co sprawia, że pełni rolę reprezentacyjnego centrum. Powyższe walory i funkcja jaką pełni zobowiązują do szczególnej ochrony tego obszaru.

- Istotnym elementem krajobrazu kulturowego są elementy przyrodnicze, takie jak:
 - zieleń przyrzeczna rzek Dunajec i Kamienicy która oprócz roli przyrodniczej pełni funkcje krajobrazową, podkreśla bieg rzek, w widłach których powstało historyczne miasto, stwarza warunki do rekreacji itp.;
 - skarpa i zieleń pokrywająca skarpe miejską, która stanowi jeden z najważniejszych elementów krajobrazu Starego miasta, sama skarpa tworzy podbudowę dla sylwety miasta, podkreśla wyniesienie zespołu staromiejskiego ponad otaczający go teren nadrzeczny.
 - zespoły zieleni komponowanej takie jak Planty Miejskie urządzone w formie krajobrazowo-kwaterowej kompozycji z klombami, parki takie jak park wokół Białego Klasztoru, cmentarze realizowane jako założenia parkowe jak np. cmentarz miejski, parki – ogrody towarzyszące zabudowie mieszkalnej jak ten przy willi „Maria”, przy willach na ulicy Długosza w sąsiedztwie kaplicy

SS Felicjanek, skwery i place, aleje, szpalery drzew, ogrody przydomowe itp..

- Obszar opracowania prezentuje **dużą wrażliwość na przekształcenia w krajobrazie** wskutek wszelkiego rodzaju działań inwestycyjnych (realizacji obiektów dysharmonijnych w formie o przeskalowanej kubaturze, przysłaniania osi widokowych, likwidację zieleni stanowiącej bądź oprawę obiektów, bądź maskującej obiekty o nieestetycznych formach). Duża wrażliwość na niekorzystne przekształcenia wynika przede wszystkim **z wysokich walorów krajobrazowych** obszaru opracowania (wartościowe i ładniejsze łatwiej popsuć najdrobniejszą nieprzewidzianą decyzją) i **znaczną ekspozycję terenu** np. starego miasta wyniesionego na skarpie.
- Już obecnie na obszarze opracowania, tak jak na terenie całego miasta obserwuje się różne formy działań negatywnie skutkujące w krajobrazie miasta, są to między innymi:
 - zabudowa cennych pod względem architektonicznym, kulturowym i prestiżowym wnętrz krajobrazowych - dysharmonizującymi z otoczeniem formami, kolorystyką, o przeskalowanej kubaturze, często dominującym we wnętrzu o znaczeniu reprezentacyjnym i specyficznym klimacie (np. w widłach rzek, na wjeździe do starego miasta, na tle historycznej sylwety).
 - dysharmonijne zagospodarowanie podnóży skarp (obiekty na parkingu, sama funkcja parkingu dla obsługi TIR-ów, budynki usługowe o kiepskich formach architektonicznych)
 - "odwrócenie się" zabudowy od rzek stanowiących ważny element krajobrazotwórczy i funkcjonalny (w oparciu o nie rozbudować można funkcję rekreacyjną). W ten sposób nie tylko nie wykorzystuje naturalnych walorów estetycznych miasta ale obniża się ich walory, lokując w ich sąsiedztwie wszelkie "zaplecza" dla poszczególnych funkcji, garaże, baraki ,
 - mnogość reklam, o dużych formatach, przypadkowych formach, niskich walorach estetycznych, przysłaniających na ogół wartościowe obiekty architektoniczne, bądź otwarcia krajobrazowe

- obiekty tymczasowe nie przystające do otoczenia, o różnych formach, fakturach elewacji, typu: "blaszaki", kioski "regionalne", namioty itp.
 - wprowadzenie i utrwalanie funkcji obniżających estetykę i rangę zwłaszcza reprezentacyjnych częściach miasta.
 - zaniedbania otoczenia budynków: przypadkowe dobudówki, brak nawierzchni podwórz, placów, bądź znaczne jej zdewastowanie.
- Ustalenia projektu zmiany planu chronią tereny o dużych walorach krajobrazowych rozumianych jako walory krajobrazu zintegrowanego (kulturowo-przyrodniczego) przez:
 - określenie zasad gospodarowania w poszczególnych strefach funkcjonalnych i kwartałach miasta (szczególnie w strefach B i C), ustalających między innymi dopuszczalne gabaryty obiektów, dopuszczone formy architektoniczne nowoprojektowanych obiektów, kolorystykę, zakres i możliwości przebudowy i rozbudowy obiektów istniejących z obowiązkiem zachowania bądź przywrócenia jednorodnych pod względem kompozycji architektonicznej form fasad obiektów zwłaszcza eksponowanych pierzei, określenie form reklam i ich lokalizacji itp..
 - nałożenie obowiązku rehabilitacji terenów charakterystycznych dla miasta w sensie kulturowym i emocjonalnym i stworzenie na ich bazie przestrzeni publicznej znaczących dla tożsamości miasta,
 - wykluczenie zainwestowania terenów skarp i ograniczenie zainwestowania na terenach podskarpia za wyjątkiem rejonu Młyna Jezuickiego.
 - zapisanie obowiązku ochrony terenów zieleni przyrzecznej i zieleni urządzonej.
 - określenie zasad realizacji obiektów informacji wizualnej,
 - zapisanie obowiązku pozostawienia pewnego udziału procentowego terenów biologicznie czynnych
 - zapisanie ustaleń porządkujących zabudowę, takich jak zakaz realizacji nowych blaszanych garaży w strefach konserwatorskich (B i C), obiektów prowizorycznych, ustalenie nieprzekraczalnej linii zabudowy itp.

- porządkowanie funkcjonalne, polegające między innymi na wykluczeniu, bądź ograniczeniu działalności produkcyjnej, magazynowo-składowej na całym obszarze opracowania a zwłaszcza w strefie "B" i "C"
 - wykluczenie zabudowy terenu objętego statusem Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- Istotniejsze zmiany w krajobrazie związane będą z dopuszczonym w projekcie zmiany planu poszerzeniem terenów zabudowy w rejonie podskarpia (teren określony w projekcie planu symbolem B8U). Co prawda obecne zagospodarowanie terenu (parking dla TIR-ów z przypadkowymi obiektami) daleko odbiega od pożądanego, to intensywna zabudowa wyraźnie zmieni charakter krajobrazu na tym obszarze. Plan dopuszcza tu niską zabudowę (całkowita wysokość budynków zlokalizowanych od strony ul. Piotra Skargi 12 m i powierzchni zabudowy do 500 m², a budynków zlokalizowanych od strony ul. Obrońców Narwiku - 4m). **Niemniej jednak z uwagi na charakter obszaru, jego położenie w obszarze wpisanym do rejestru zabytków** decyzją Nr OzKr/NS/KM+BS/4141-A/1/07 z 31. 01.2007 r., nr rejestru A-72/M, **wydaje się, że zakres poszerzenie terenów zabudowy (w kierunku południowym) jest zbyt duży.** W przypadku gdy dojdzie do uchwalenia planu w obecnej formie koniecznym wydaje się ustalenie warunków dla kształtowania budynków na podstawie analiz krajobrazowych uwzględniających ekspozycję sylwety miasta.
- Na kolejnych etapach przygotowania i realizacji inwestycji należy szczególnie zadbać o ład i prawidłowe kształtowanie wnętrz urbanistycznych i architektonicznych

2.5. Prognoza wpływu realizacji ustaleń planu na klimat akustyczny rejonu opracowania

- Wobec określonego charakteru zainwestowania nie przewiduje się takiej funkcji obiektów, czy, prowadzenia takich usług, które niosłyby za sobą emisję nadmiernego hałasu.
- Jedynym istotnym źródłem hałasu na terenach uruchamianych pod zainwestowanie może być zwiększony lokalnie ruch komunikacji samochodowej (zarówno poruszanie się pojazdów jak i ich parkowanie, odpalanie). Jest to jednakże oczywista konsekwencja realizacji programu inwestycyjnego przewidzianego ustaleniami projektu planu i nie przewiduje się szczególnych konfliktów funkcjonalnych w tym zakresie.
- Zmiany zainwestowania proponowane w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowy Sącz 29 **nie powinny** być przyczyną zwiększenia emisji hałasu.

Niezbędne jest jednak podjęcie różnego rodzaju działań wykraczających poza kompetencje planu a skutkujące obniżeniem poziomu hałasu komunikacyjnego takich jak upłynnieniem ruchu, wycofanie z rejonu miasta hałaśliwego taboru komunikacji miejskiej, poprawa stanu technicznego nawierzchni dróg itp..

- Projekt planu ustala dopuszczalne normy hałasu w oparciu o przepisy odrębne dla terenów oznaczonych symbolami:
 - MN i Mz jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, z wykluczeniem okresu organizacji w obrębie Rynku imprez typu: koncerty, happeningi, okolicznościowe zgromadzenia;
 - U/M – jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej
 - B 15 UK, B 39 UPo, B 41 UK, B 42 UPk, B 74, UPo, B 90 UPo, B 94 UPo, B 112 UPo, C 19 U , C 20 U, C 23 UPo, C 28 UPo, C 43 UPo, C 60 UK, C 95 UPo, C146UK/ZU oraz oznaczonych symbolami: UP, U, U/M, MW/U - jak dla budynków związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;

- D 49 U oraz oznaczonych symbolami UPz, UK, U, jak dla terenów domów opieki społecznej;
- D 25 UPz., D 26 UPz, D 31 U jak dla terenów szpitali w miastach;
- MW, MW/U jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego

2.6. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zdrowie i warunki życia ludzi

- Teren objęty zmianą planu obejmuje centrum miasta o charakterze mieszkaniowo-usługowym, przy czym usługi nie mają tu charakteru uciążliwego. Dla ochrony budynków mieszkalnych projekt zmiany planu zakłada obowiązek przestrzegania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Projekt zmiany planu z istotnym stopniem ogranicza możliwość realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko.
- Zmiany proponowane w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29- Śródmieście” są minimalne, a ich charakter nie skutkuje znaczącymi uciążliwościami dla terenów mieszkaniowych.

2.7. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000

- Teren opracowania położony jest w odległości ok. 4 km od terenu chronionego systemu NATURA 2000 – ostoji nietoperzy *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały). Wzdłuż zachodniej, północnej i północno-wschodniej granicy opracowania biegną korytarze ekologiczne związane z rzekami Dunajec i Kamienicy. Jakkolwiek ***rzeka Dunajec na odcinku przebiegającym przez miasto jest formalnie wyłączona z systemu ochrony Natura 2000***, to jednak z logicznego punktu widzenia w całości stanowi ona ciąg ekologiczny niezwykle ważny dla funkcjonowania struktury ekologicznej regionu.
- Jeżeli chodzi o obszar specjalnej ochrony związany z ostoją nietoperzy *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały) – ***teren jest tak odległy od obszaru planu, że zmiany proponowane w projekcie planu w żaden sposób nie wpłyną na cele i przedmiot ochrony tego gatunku zwierząt.***
- W przypadku projektowanego obszaru specjalnej ochrony korytarza ekologicznego związanego z rzeką Dunajec obszar Natura 2000 – Środkowy Dunajec z dopływami projekt planu stwarza warunki dla ochrony zarówno jakości wód rzeki jak i zabezpieczenia obudowy biologicznej rzeki. Ochrona ta realizowana jest między innymi przez:
 - o Ograniczenia w sferze zagospodarowania terenu w postaci:
 - wykluczenia zabudowy z terenów strefy ekologicznej rzeki - zdelimitowanej na obszarze wykraczającym poza obszar specjalnej ochrony;
 - obowiązku ochrony i uzupełnienia lub rekonstrukcji obudowy biologicznej cieków (tam gdzie jest to możliwe), przy czym wskazana jest preferencja dla gatunków o wymaganiach zgodnych z warunkami siedliskowymi;
 - o Stworzenia warunków dla realizacji infrastruktury ekologicznej oraz obowiązku jej zastosowania celem zapobieżenia możliwościom zanieczyszczenia środowiska wodnego. Służą temu następujące ustalenia projektu planu:

- obowiązek odprowadzenia ścieków na komunalną oczyszczalnię ścieków siecią kanalizacji miejskiej;
 - obowiązek realizacji i rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej we wszystkich terenach przeznaczonych pod zainwestowanie;
 - obowiązek odprowadzenia wód opadowych i ich oczyszczania, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - obowiązek realizacji rozdzielczych sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej.
 - obowiązek utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Nowego Sącza, zgodnie z planem gospodarki odpadami przyjętymi dla miasta Nowego Sącza uchwałą Rady Miasta Nowego Sącza,
 - zakazie składowania odpadów w miejscach do tego nie wyznaczonych
- Mając na uwadze powyższe można stwierdzić, że ***nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na projektowane obszary NATURA 2000 w wyniku realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29- Śródmieście”.***

2.8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko w wyniku realizacji ustaleń planu

- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29-Śródmieście” ***nie będzie skutkowała transgranicznym oddziaływaniem na środowisko***

3 OCENA ZMIAN W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „NOWY SĄCZ 29 – ŚRÓDMIEŚCIE”.

- Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29 – Śródmieście” ma generalnie na celu dostosowanie zapisów planu do obowiązujących przepisów prawnych, porządkowanie funkcjonalne terenu opracowania, uszczegółowienie wytycznych urbanistyczno-architektonicznych. Wobec niewielkich zmian w zapisach planu nie można mówić też o istotnych zmianach w środowisku wskutek braku realizacji przedmiotowej zmiany planu.

4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ WYKONYWANIA

- Proponuje się ustalenie częstotliwości wykonywania analizy skutków realizacji planu na środowisko **raz na cztery lata**. Powyższe umotywowane jest:
 - faktem, że proces realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko trwa zwykle kilka lat, co związane jest między innymi z przygotowaniem inwestycji (opracowaniem projektu, jego uzgodnieniem, uzyskaniem pozwolenia na budowę), oraz wykonaniem inwestycji (pracami budowlanymi) i formalnym oddaniem do użytku
 - wskazane jest połączenie w/w obowiązku z obowiązkiem wynikającym z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczącym sporządzania analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (co byłoby podstawą do sporządzania analizy skutków realizacji planu na środowisko) - co najmniej raz w trakcie kadencji rady - czyli raz na cztery lata.
- Z uwagi na niewielką ingerencję dokumentu będącego przedmiotem prognozy w zagospodarowanie przestrzenne tej części miasta, analiza skutków realizacji planu na środowisko w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29 – Śródmieście” winna obejmować:
 - opis i ocenę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym,
 - ocenę zgodności tych zmian z ustaleniami planu,
 - analizę konsekwencji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dla środowiska. W przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29 – Śródmieście” analizować należy przede wszystkim skutki realizacji zapisanych w planie ustaleń warunkujących ochronę zabytkowych struktur Starego Miasta, ochronę walorów krajobrazowych związanych zarówno wartościami kulturowymi jak i przyrodniczymi. Należałoby również ocenić w jakim stopniu realizowane są wszelkie zapisy planu mające na uwadze estetyzację miasta takie jak: porządkowanie wyglądu wszelkich elementów informacji wizualnych, dobór kolorystyki itp.

- Wnioski wynikające z dokonanej analizy dotyczące skutków zagospodarowania dla środowiska, z ewentualnymi wnioskami do kolejnej edycji planu.

5. Podsumowanie (w języku niespecjalistycznym)

Ustalenia projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29” są spójne funkcjonalnie i nie powodują istotnych zmian w środowisku przyrodniczym obszaru opracowania.

Projekt planu w znikomym stopniu poszerza tereny zabudowy i nie dzieje się to kosztem terenów uznanych za wartościowe przyrodniczo.

Obszary przedstawiające większą wartość przyrodniczą (pomniki przyrody, tereny zieleni nieurządzonej i urządzonej jak tereny zieleni przyrzecznej, planty, zieleń na skarpie miejskiej itp.), projekt planu chroni stosownymi ustaleniami, przewidując jednocześnie uzupełnienia roślinnością terenów zieleni przyrzecznej, utrwalanie roślinnością istniejących skarp naturalnych i antropogenicznych itp.

Konieczność ochrony istniejących terenów zielonych jak i potrzeba zwiększenia ich powierzchni wynika nie tyle z punktu widzenia ochrony funkcji biotycznej tych terenów, ale zapewnienia właściwych standardów życia przez poprawę walorów estetycznych, jak również lokalnie związana jest ze stabilnością terenu skarp.

Najistotniejszą sprawą na obszarze objętym opracowaniem jest stworzenie skutecznych instrumentów dla ochrony walorów krajobrazowych. Ustalenia projektu zmiany planu chronią tereny o dużych walorach krajobrazowych rozumianych jako walory krajobrazu zintegrowanego utrzymując istniejące zapisy w tym zakresie.

Projekt planu zakłada również realizację infrastruktury ekologicznej, bądź określa inne obowiązki mające na celu zabezpieczenia środowiska przed uciążliwościami jakie niesie za sobą funkcjonowanie istniejących jak i nowoprojektowanych obiektów.

Zakres zabezpieczeń, należy uznać za wystarczający dla tego rodzaju programu inwestycyjnego i na tym etapie projektowania.

Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń planu.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na projektowane obszary NATURA 2000 w wyniku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29- Śródmieście”.

Literatura:

1. *Opracowanie ekofizjograficzne P. Prokopczuk*
2. *Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowy Sącz 29” - Urząd Miasta Nowy Sącz*
3. *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego dla Miasta Nowego Sącza,*